

Sygn.akt III AUa 1077/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący sędzia Alicja Sołowińska

Sędziowie Teresa Suchcicka

Bożena Szponar - Jarocka

Protokolant Edyta Katarzyna Radziwińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2020 r. w B.

sprawy z odwołania W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o podleganie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 listopada 2019 r. sygn. akt III U 320/19

oddala apelację.

Teresa Suchcicka Alicja Sołowińska Bożena Szponar - Jarocka

Sygn. akt III AUa 1077/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 stycznia 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. stwierdził, że W. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu w okresach: od 1 kwietnia 2018r. do 2 kwietnia 2018r. i od 1 grudnia 2018r.

W odwołaniu od tej decyzji W. B. wniosła o jej zmianę i objęcie jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym także od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r. wskazując, iż nie miała świadomości, że data złożenia zlecenia przez bank nie jest równoznaczna z datą księgowania i księgowanie nastąpi w kolejnym dniu roboczym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż odwołująca składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad 2018r. uiszczała po terminie, a uchybienie terminowi do uiszczenia składek nastąpiło z przyczyn leżących po stronie odwołującej, dlatego nie zostały spełnione przesłanki z art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Wyrokiem z 20 listopada 2019r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, że W. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu także w okresie od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r.

Sąd ten ustalił, że W. B. od 1 stycznia 2013r. prowadzi działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom od 1 stycznia 2013r. do 2 kwietnia 2018r. i od 1 listopada 2018r. Do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego zgłosiła się w okresie od 1 kwietnia 2018r. do 2 kwietnia 2018r. i od 1 listopada 2018r. Chcąc uiścić składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad 2018r. odwołująca w dniu 10 grudnia 2018r. złożyła polecenie przelewu w formie elektronicznej. Ponieważ zlecenie to zostało złożone po godzinie 20.00, uznanie kwotą składek rachunku ZUS nastąpiło w dniu 11 grudnia 2018r. Zgodnie jednak z regulaminem banku, już w dniu 10 grudnia 2018r. na koncie odwołującej została zablokowana kwota w wysokości umożliwiającej realizację przelewu, co stanowi obciążenie rachunku odwołującej. Ponieważ składka na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad 2018r. wpłynęła na konto w ZUS w dniu 11 grudnia 2018r., organ rentowy uznał, iż została ona opłacona po terminie.

W dniu 8 stycznia 2019r. W. B. złożyła w ZUS wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składek na ubezpieczenie chorobowe za listopad 2018r. Pismem z dnia 17 stycznia 2019r. organ rentowy powiadomił odwołującą, że nie wyraża zgody na opłacenie po terminie ww. składek i jednocześnie poinformował ją, iż może wystąpić do ZUS o wydanie decyzji o okresach podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Taki wniosek odwołująca złożyła w dniu 13 lutego 2019r. W konsekwencji w dniu 14 marca 2019r. została wydana zaskarżona decyzja.

Ponieważ organ rentowy powziął wątpliwość co do tego, czy W. B. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą od 1 listopada 2018r., wszczął w tym celu postępowanie kontrolne. Decyzją z dnia 2 lipca 2019r. umorzył postępowanie w tej sprawie wskazując, że dostarczone przez nią w toku tego postępowania dokumenty potwierdzają fakt prowadzenia działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu pierwszej instancji spór sprowadzał się do tego, czy W. B. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu także w listopadzie 2018r. Organ rentowy uznał bowiem, iż składkę za ten miesiąc uiściła po terminie, bo dnia 11 grudnia 2018r., zamiast 10 grudnia 2018r.

Zdaniem Sądu stan faktyczny w tej kwestii jest bezsporny. W. B., chcąc uiścić składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad 2018r., w dniu 10 grudnia 2018r. złożyła polecenie przelewu w formie elektronicznej. Ponieważ zlecenie to zostało złożone po godzinie 20.00, uznanie kwotą składek rachunku ZUS nastąpiło w dniu 11 grudnia 2018r. W ocenie Sądu należy uznać, iż obciążenie rachunku odwołującej nastąpiło w dniu 10 grudnia 2018r., dlatego składka za listopad została uiszczona w terminie.

Sąd I instancji powołał się na art. 63c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe i wskazał, że z pisma banku (...) z 17 lipca 2019r. (k. 26 a.s.) oraz Regulaminu świadczenia przez (...) usług w ramach prowadzenia rachunków płatniczych dla osób fizycznych (k. 42 a.s.) wynika, iż obciążenie rachunku odwołującej nastąpiło już w dniu 10 grudnia 2018r. Na koncie odwołującej została bowiem zablokowana kwota w wysokości umożliwiającej realizację przelewu, co stanowi obciążenie rachunku odwołującej, bowiem nie mogła ona już tą kwotą dysponować.

Mając powyższe na uwadze Sąd pierwszej instancji uznał, iż W. B. zapłaciła w terminie składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za listopad 2018r., dlatego podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu także w tym miesiącu.

Zdaniem Sądu Okręgowego odwołanie byłoby zasadne, nawet gdyby uznać, iż składka za listopad 2018r. została uiszczona po terminie. Przyczynę przywrócenia terminu do opłacenia składki stanowią okoliczności związane z przebiegiem samego ubezpieczenia i przyczynami uchybienia owego terminu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2015r., III UK 233/14, LEX nr 1784526). Z orzecznictwa sądowego wynika, że przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie powinien być traktowany z nadmiernym rygoryzmem – w tym

znaczeniu, że niejako automatycznie prowadzi do wyłączenia z ubezpieczenia, bez względu na okoliczność (m. in. wyrok SA w Gdańsku z 12.01.2017r. w sprawie III AUa 748/16).

W ocenie Sądu I instancji w sprawie poza sporem jest, iż W. B. prowadzi działalność gospodarczą od 1 stycznia 2013r. i dotychczas nie zalegała z opłacaniem składek. Nadto składka za listopad 2018r. była pierwszą składką na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Z wydruków, złożonych przez nią w dniu 14 listopada 2019r. (k. 42 a.s.) wynika, iż w dniu 10 grudnia 2018r. posiadała na rachunku stosowne kwoty na pokrycie kwoty składek za listopad 2018r. Odwołująca wskazywała, iż nie wiedziała, że jeżeli polecenie przelewu złoży po godz. 20.00, to uznanie rachunku w ZUS nastąpi w dniu następnym, a nadto po raz pierwszy płaciła składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Sąd zauważył, że uchybienie terminu byłoby niewielkie i wynosiłoby tylko 1 dzień, tymczasem skutkowałoby wyłączeniem odwołującej z ubezpieczenia dobrowolnego za okres 30 dni. Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, stanowiłyby uzasadnioną podstawę do wyrażenia zgody na uiszczenie składki po terminie. Zdaniem Sądu dodatkową przesłanką, przemawiającą za przywróceniem terminu, byłby też fakt, iż bank już w dniu 10 grudnia 2018r. zablokował na koncie odwołującej kwotę odpowiadającą kwocie składki za listopad i odwołująca nie mogła już nią dysponować. W ocenie Sądu powyższe okoliczności przemawiałyby za wyrażeniem zgody na opłacenie składki po terminie, co również skutkowałoby objęciem odwołującej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym za listopad 2018r.

W konsekwencji powyższy rozważań w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Skarżący zarzucał:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. przepisów art. 14 ust. 2 pkt 2, art. 47 ust. 4b, ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t.: Dz. U. z 2019r., poz. 300 ze zm.) poprzez uznanie, że ubezpieczona podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2019r., ponieważ opłaciła składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc listopad 2018r. w ustawowym terminie płatności,

2. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, że:

-.

- odwołująca opłaciła składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc listopad 2018r. w dniu 10 grudnia 2018r., o czym miałyby świadczyć pismo (...) Banku (...) z dnia 17 lipca 2019r., z pominięciem zlecenia płatniczego przedstawionego przez ZUS przy piśmie procesowym z dnia 16 października 2019r.,
- zaszyły przesłanki do przywrócenia odwołującej terminu do opłacenia składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc listopad 2018r.

Wskazując na powyższe wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz właściwej oceny prawnej spornych okoliczności. Sąd ten prawidłowo ocenił, iż od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r. skarżąca podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne oraz argumentację Sądu pierwszej instancji. Nie można uwzględnić w tym zakresie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., bowiem ustalenia Sądu pierwszej instancji uwzględniają całokształt zebranego materiału dowodowego, zaś ocena dowodów została dokonana w sposób wszechstronny, z uwzględnieniem zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Stanowisko organu rentowego przedstawione w apelacji

stanowi subiektywną ocenę stanu faktycznego sprawy, nie podważa jednak prawidłowości oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy W. B. podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresach od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r. Prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy było natomiast uzależnione od oceny, czy skarżąca w terminie uiściła składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za listopad 2018r.

Sąd I instancji prawidłowo w tym zakresie odwołał się do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019r. poz. 300, dalej jako ustawa systemowa), zgodnie z którym w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie, przy czym w myśl art. 47 ust. 1 pkt 1, w przypadku osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie (tak jak odwołująca), płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

W świetle przytoczonych regulacji prawnych, W. B. była zobowiązana do opłacenia składki za listopad 2018r. do 10 grudnia 2018r. Skarżąca przedstawiła w sprawie dowody w postaci wydruku komputerowego dotyczącego szczegółów przelewu bankowego, z którego wynika data transakcji związana z opłaceniem ww. składki, tj. 10 grudnia 2018r. i data księgowania 11 grudnia 2018r. Z pisma (...) Banku (...) z 22 lipca 2019r. (data wpływu do Sądu, k. 26), wynika, że przelew ten został złożony przez system bankowości elektronicznej 10 grudnia 2018r. o godzinie 20:06:21. Bank ten wskazał, iż transakcje złożone po godzinie 20:00 od poniedziałku do soboty i w dni wolne od pracy realizowane są w najbliższym dniu roboczym oraz środki na kwotę złożonego zlecenia są blokowane. Ponadto bank zaznaczył, że w przypadku zlecenia przelewu po godzinie granicznej (po godzinie 20:00), jeśli na koncie klienta znajdują się środki w wysokości umożliwiającej realizację przelewu, to blokadę na rachunku można potraktować równoznacznie z „obciążeniem rachunku”, mimo faktu, iż faktyczne obciążenie rachunku następuje w najbliższym dniu roboczym.

Zastosowanie w sprawie znajdują przepisy art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 60 § 1 pkt 2 ustawy z 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa zgodnie z którymi, w przypadku rozliczeń bezgotówkowych dniem zapłaty składki jest dzień obciążenia rachunku bankowego na podstawie polecenia przelewu. Istotne znaczenie dla ustalenia daty zapłaty jest więc dzień, kiedy rachunek bankowy został pomniejszony o kwotę zleconego przelewu, nie zaś dzień zrealizowania transakcji przez bank czy też dzień wpływu środków na rachunek bankowy ZUS. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, że dniem obciążenia rachunku bankowego jest dzień, w którym transakcja zlecona przez odwołującą została zaakceptowana przez bank, bowiem już po dokonaniu tej akceptacji odwołująca nie dysponowała kwotą przedmiotowego przelewu (bank obciążył jej rachunek bankowy w dacie zlecenia przelewu).

Pogląd taki znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie sądowym. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 września 2017r., sygn. akt II UK 417/16, LEX nr 2390728 wskazał, że zgodnie z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 59 § 1 pkt 1 i art. 60 § 1 pkt 2 ordynacji podatkowej, w przypadku rozliczeń bezgotówkowych dniem zapłaty składki jest dzień obciążenia rachunku bankowego na podstawie polecenia przelewu. Jako dzień obciążenia rachunku bankowego należy rozumieć dzień, w którym rachunek bankowy został pomniejszony o kwotę składki. Nie jest zatem tym dniem dzień zlecenia bankowi dokonania tej operacji ani też dzień, kiedy pieniądze trafiają na rachunek organu rentowego. Również Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 19 kwietnia 2016r. w sprawie III AUa 1290/15, LEX nr 2044366 wskazał, że chwilą decydującą o tym, czy składka ZUS została zapłacona w terminie jest chwila przyjęcia polecenia przelewu przez bank, a nie moment zaksięgowania – uznania rachunku wierzyciela kwotą określoną w poleceniu przelewu. Obciążenie rachunku bankowego płatnika składek może nastąpić na podstawie różnych operacji bankowych, w tym na podstawie polecenia przelewu. Zgodnie z art. 63c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Prawo bankowe polecenie przelewu stanowi udzieloną bankowi dyspozycję dłużnika obciążenia jego rachunku określoną kwotą i uznania tą kwotą rachunku wierzyciela. Bank wykonuje dyspozycję dłużnika w

sposób przewidziany w umowie rachunku bankowego. Zatem dla banku otrzymanie polecenia przelewu oznacza konieczność dokonania dwóch czynności, a mianowicie w pierwszej kolejności obciążenie rachunku dającego zlecenie określoną kwotą, a następnie uznania tą kwotą rachunku wierzyciela. Wykonanie obu tych operacji finansowych przez bank, w zależności od umowy rachunku bankowego, może nastąpić w dniu wydania polecenia przelewu, bądź też poprzez obciążenie rachunku dającego zlecenie w dniu złożenia polecenia, a uznanie rachunku wierzyciela następnego dnia. Wydanie dyspozycji w bankowości elektronicznej przelewu określonej kwoty na konto wierzyciela jest równoznaczne z obciążeniem rachunku dającego zlecenie w dniu wydania tej dyspozycji, oczywiście o ile na koncie dłużnika znajdowały się środki pozwalające na uznanie rachunku wierzyciela, to jest środki pozwalające na realizację przelewu. Skuteczne zlecenie płatnicze w systemie bankowości elektronicznej powoduje automatyczne zmniejszenie środków na koncie zleceniodawcy o kwotę określoną w tym zleceniu już w momencie przyjęcia polecenia przelewu przez bank. Analogiczny pogląd wyraził także Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 12 stycznia 2017r., sygn. akt III AUa 748/16, LEX nr 2265669 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 26 lutego 2016r. w sprawie III AUa 825/15, LEX nr 2025600. Pogląd taki Sąd Apelacyjny rozpoznający niniejszą sprawę w pełni aprobuje.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że chwilą decydującą o tym, czy odwołująca opłaciła w terminie składki jest chwila przyjęcia polecenia przelewu przez bank. Z przedstawionego materiału dowodowego wynikało, że odwołująca w przedmiotowej sprawie złożyła polecenie przelewu składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe na konto ZUS w dniu 10 grudnia 2018r. i w tym dniu nastąpiło już obciążenie jej rachunku bankowego kwotą wymienioną w zleceniu, tj. 3728,94 zł (środki zostały zablokowane na rachunku bankowej odwołującej). Zauważyć należy, iż odwołująca w tym momencie dysponowała środkami finansowymi na swoim rachunku bankowym umożliwiającymi pokrycie wykonanego przelewu. Z wydruk komputerowego przedstawionego przez odwołującą wynika, iż jej saldo w systemie bankowości elektronicznej po dokonaniu przelewu w związku z opłaceniem składki na ubezpieczenie chorobowe wynosiło 20039,40 zł. W świetle powyższego, Sąd I instancji na gruncie niniejszej sprawy słusznie uznał, iż W. B. dokonała wpłaty składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc listopad 2018r. w ustawowym terminie, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Nie doszło zatem do ustania dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego ubezpieczonej W. B. od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r. na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji, Sąd Okręgowy prawidłowo stwierdził, że w okresie od 1 listopada 2018r. do 30 listopada 2018r. W. B. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. Podniesione w apelacji zarzuty prawa materialnego, tj. art. 14 ust. 2 pkt 2, art. 47 ust. 4b i ust. 5 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych należało uznać za chybione.

Końcowo podnieść należy, iż odwołująca z ostrożności zwróciła się do organu rentowego o wyrażenie zgody na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie. Zdaniem Sądu II instancji, Sąd Okręgowy słusznie uznał, że w przypadku odwołującej zachodziłyby uzasadnione przesłanki do przywrócenia jej terminu do zapłaty składki po terminie. Stosownie do art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w uzasadnionych przypadkach ZUS na wniosek ubezpieczonego może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie. Choć w powołanym przepisie przesłanki wyrażenia zgody przez ZUS na opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po terminie nie zostały określone, to należy przyjąć, że przesłankami tymi są okoliczności związane z przebiegiem samego ubezpieczenia chorobowego i przyczynami uchybienia terminu do opłacenia składki. Skoro ubezpieczenie chorobowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą ma dobrowolny charakter i jego powstanie uzależnione jest od woli samego ubezpieczonego, a warunkiem trwania tego ubezpieczenia jest terminowe opłacanie należnych z tego tytułu składek, to dotychczasowy sposób wywiązywania się płatnika z tego obowiązku (opłacania składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) nie pozostaje bez wpływu na ocenę zasadności wniosku o przywrócenie uchybionego terminu. Jest to jednak tylko jeden z aspektów sprawy, który powinien być analizowany w powiązaniu z pozostałymi okolicznościami, a przede wszystkim przyczynami nieterminowego opłacenia danej składki (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 sierpnia 2015r., III UK 233/14, LEX nr 1784526). W orzecnictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych jako przyczyny uzasadniające wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie w rozumieniu art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje się m.in. chorobę ubezpieczonego, nagły wyjazd, brak pieniędzy wywołany czynnikami niezależnymi od

ubezpieczonego, siłę wyższą, wypadek losowy, czy też inne okoliczności, które obiektywnie wyjaśniają, że zapłata składek w terminie była niemożliwa albo niezapłacenie ich w terminie było niezależne od woli ubezpieczonego, a samo niezapłacenie składek w terminie nie było spowodowane tylko zaniedbaniem (brakiem staranności) ubezpieczonego. Przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym nie może być traktowany z nadmiernym rygoryzmem. Ustawodawca nie wymaga, aby przywrócenie terminu do opłacenia składki następowało wyłącznie w przypadku wyjątkowym, szczególnie uzasadnionym. Przez przypadek uzasadniony należy więc rozumieć taki, który obiektywnie usprawiedliwia i tłumaczy, dlaczego składka nie została w terminie opłacona w należnej wysokości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2016r., I UK 35/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 listopada 2018r., III AUa 681/18, LEX nr 2586097, wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 16 maja 2018r., III AUa 953/17, LEX nr 2501286). Zdaniem Sądu drugiej instancji, takie okoliczności, jak dotychczasowy przebieg ubezpieczenia W. B. (podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 stycznia 2013r.), dotychczasowa terminowość opłacania przez nią składek na ubezpieczenia społeczne, jak też brak wiedzy, że jeżeli polecenie przelewu złożony po godzinie 20:00, to uznanie rachunku w ZUS nastąpi w dniu następnym, a także opłacenie składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe po raz pierwszy powodujące, że zlecenie przelewu składki za listopad 2018r. złożony w dniu 10 grudnia 2018r. po godzinie 20:00, stanowiłyby „uzasadniony przypadek”, w rozumieniu art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym, uzasadniający wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie (przy założeniu, że nastąpiło opóźnienie w zapłacie).

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego.

B. J. A. T. S.